X36PJC 12. přednáška

Abstraktní třídy. Úvod do šablon. Výjimky.

Minulá přednáška

- Dědění
- Polymorfismus
 - Statická vazba
 - Dynamická vazba
 - Tabulka Virtuálních Metod (VMT)

- Chceme modelovat výpočty důchodu:
 - evidujeme informace o jménu a datu narození,
 - chceme mít k dispozici rozhraní, které rozhodne,
 zda dané osobě již vznikl nárok na důchod.
- Nárok na důchod vzniká:
 - pro muže ve věku 65 let, od tohoto věku se odečítá délka vojenské služby,
 - pro ženy ve věku 63 let, od tohoto věku se odečítají 2 roky za každé vychované dítě (neodpovídá realitě, jen příklad).

- Řešení s abstraktními třídami.
- Třída CPerson:
 - společné vlastnosti (jméno, rok narození),
 - deklaruje rozhraní (metoda pro výpočet, zda již vznikl nárok na důchod),
 - nedefinuje tuto metodu abstraktní metoda.

• Třída CMan:

- dědí ze třídy CPerson,
- navíc informace o vojenské službě,
- definuje metodu výpočtu nároku na důchod.

Třída CWoman:

dtto, jen ukládá počet vychovaných dětí.

```
class CPerson
 protected:
  string name;
  int born;
 public:
  CPerson ( string _name, int _born ):
    name (_name), born(_born) { }
  virtual ~CPerson ( void ) { }
  virtual int retired (int year) const = 0;
};
```

```
class CWoman: public CPerson
 protected:
  int childs;
 public:
  CWoman (string _name, int _born, int _childs):
   CPerson ( name, born ), childs( childs) { }
  virtual int retired (int year) const
  { return year > born + 63 - 2 * childs; }
};
```

```
class CMan: public CPerson
 protected:
  int milSvc;
 public:
  CMan ( string _name, int _born, int _milSvc ):
   CPerson ( name, born ), milSvc( milSvc) { }
  virtual int retired (int year) const
  { return year > born + 65 - milSvc; }
};
```

```
CPerson * people [2];
people[0] = new CMan ("Novak", 1948, 2);
people[1] = new CWoman ( "Novakova", 1948, 3 );
for (i = 0; i < 2; i ++)
cout << i << ". "
   << (people[i]->retired ( 2005 ) ? "ano" : "ne")
   << endl;
for (i = 0; i < 2; i ++)
delete people[i];
```

- Abstraktní třída deklaruje metodu:
 - je dáno rozhraní metody (jméno, parametry, ...),
 - není definované tělo metody,
 - v deklaraci označena =0,
- existuje v předkovi, aby se vyhradil prostor v tabulce virtuálních metod (VMT).
- Těla metod definují potomci.
- Nelze vytvořit instanci abstraktní třídy.

- Abstraktní předek:
 - jednotný pohled na více heterogenních objektů,
 - využití rozhraní vyšší úrovně, netřeba rozlišovat detaily implementace podtříd,
- uplatnění zejména kolekcích.

- Abstraktní třídy:
 - nelze vytvořit instanci abstraktní třídy,
 - v programu existují pouze instance neabstraktních tříd - potomků,
 - Lze ale pracovat s ukazateli a referencemi typu abstraktní třída.
- Abstraktní metoda musí být virtual. Proč?

- Abstraktní metody:
 - lze vytvořit abstraktní instanční metodu,
 - nelze vytvořit abstraktní konstruktor a třídní metodu,
- Abstraktní destruktor vždy povede k chybě. Proč?

- Pracujeme-li s heterogenní kolekcí objektů se společným předkem, můžeme chtít zjistit datový typ instance.
- Příklad s pojištěnci:
 - chceme zjistit, kolik je v databázi mužů (žen).
- Řešení 1:
 - společného předka doplníme o abstraktní metody IsMale a IsFemale,
 - podtřídy tyto metody implementují.
- Nevýhoda:
 - těžkopádné pro více podtříd (další podtřída -> metoda ve všech ostatních podtřídách),
 - nepoužitelné pro další rozšíření (např. GUI prvky).

- Řešení 2 objekt vrací informaci o své třídě:
 - vlastní řešení (např. MFC),
 - systémové řešení RTTI.
- Operátor typeid:
 - pro daný objekt vrací referenci na konstantní objekt třídy type_info,
 - vrácený objekt popisuje třídu dotazovaného objektu.
- Má Java RTTI? Jak je řešeno?

```
#include <typeinfo>
using namespace std;
CPerson * a = new CMan ( "Novak", 1948, 2 );
CPerson * b = new CWoman ( "Novotna", 1950, 3 );
const type_info & ti = typeid ( *a );
cout << ti . name () << endl;
if (typeid (*b) == typeid (CWoman))
cout << "b je instance CWoman" << endl;</pre>
```

• Standardní přetypování:

```
(T) vyraz
```

- není omezené ať je vztah typů výrazu a T jakýkoliv,
- kompilátor nemůže hlídat záměr programátora a upozornit jej na případné chyby.
- Nově zavedené operátory přetypování:

```
const_cast<T> ( vyraz )
static_cast<T> ( vyraz )
dynamic_cast<T> ( vyraz )
reinterpret_cast<T> ( vyraz )
```

- Přetypování pomocí static_cast<T>:
 - standardní konverze,
 - přetypování v rámci hierarchie dědičnosti,
 - přetypování tam, kde je přetížen operátor přetypování nebo konstruktor uživatelské konverze,
 - přetypování na void/void*.
- Chyba překladu je hlášena pro:
 - přetypování se změnou const/volatile,
 - přetypování mezi ukazateli/referencemi na třídy mimo hierarchii dědění,
 - neportabilní přetypování (např. mezi ukazateli a číselnými typy).

```
class A
{ ... operator int (void) { ... } };
class B : public A
{ ... B ( int x ) { ... } };
class C : public A { ... };
B t1 = static_cast<B> (4);
int i1 = static_cast<int> ( t1 );
    = static cast<int> ( 25.89 );
A * t2 = static cast < A* > ( &t1 );
B * t3 = static_cast<B*> ( t2 );
const int *iptr = &i1;
int * i3 = static cast<int *> ( iptr );
C c;
B * bptr = static cast<B*> (&c);
char * d = static cast<char*> ( &i1 );
```

- Přetypování pomocí dynamic_cast<T>:
 - použitelné pouze pro přetypování ukazatelů/referencí na objekty s RTTI (T nebo jeho předek musí mít alespoň jednu virtual metodu),
 - podobná omezení jako static_cast ,
 - za běhu programu se kontroluje, zda typ přetypovávaného výrazu odpovídá požadovanému typu.
- Pokud přetypování neuspěje:
 - pro ukazatel vrací NULL,
 - pro referenci způsobí výjimku bad_cast.

```
class A
{ ... operator int (void) { ... } };
class B: public A
{ ... B (int x) { ... } };
class C : public A { ... };
A a, * aptr = &a, *ta;
B b ( 10 ), * bptr = &b, *tb;
ta = static cast<A*> (bptr);
tb = static cast<B*> (aptr);
cout << ta << " " << tb << endl; // projde, ale tb je nesmyslne
ta = dynamic cast<A*> (bptr);
tb = dynamic cast<B*> (aptr);
cout << ta << " " << tb << endl; // tb ie NULL
```

- Přetypování pomocí const_cast<T>:
 - umožní z datového typu odebrat kvalifikátory const/volatile.
- Přetypování pomocí reinterpret_cast<T>:
 - umožňuje provádět ostatní přetypování:
 - neportabilní operace,
 - přetypování z důvodu přístupu k paměťové reprezentaci.

```
class A
{ ... operator int (void) { ... } };
class B : public A
{ ... B ( int x ) { ... } };
class C : public A { ... };
int i1 = 10;
const int *iptr = &i1;
int * i3 = const_cast<int *> ( iptr );
char * d = reinterpret_cast<char*> ( &i1 );
// syntaxe ok, obcas vyuzitelne
C c;
B * bptr = reinterpret_cast<B*> ( &c );
// syntaxe ok, pouziti ??
```

- Reakce na chybu za běhu programu:
 - ukončení běhu (!!),
 - výpis chyby, ukončení běhu (!),
 - zápis do logu,
 - ignorování.
- Místo, kde chyba vzniká často není místem, kde se chyba dá ošetřit:
 - chyba vzniká na nízké úrovni (např. chyba čtení z disku),
 - ke správnému ošetření chyby není dostatek informací.
- Šíření informace o chybě:
 - návratové hodnoty funkce (ošetřování!),
 - výjimky.

- Ošetření chyb výpočtu či nestandardního stavu.
- · Ukončení výpočtu v hlídaném bloku.
- · Vyhledání odpovídajícího ovladače výjimky:
 - existuje šíření výjimky se zastaví,
 - neexistuje výjimka se šíří dále směrem k volajícímu,
 - neošetřená výjimka v main ukončení programu.
- Hlídaný blok klíčové slovo try.
- Vyvolání výjimky klíčové slovo throw:
 - parametr popis výjimky,
 - libovolná hodnota (skalární typ, strukturovaný typ),
 - často objekt s popisem příčiny vzniku.
- Ovladač výjimky klíčové slovo catch.
- Neexistuje finally jako v Javě.

```
int gcd (int a, int b)
 if ( a <= 0 | | b <= 0 ) throw "Invalid arguments";
 while ( a != b )
  if (a > b) a -= b; else b -= a;
 return (a);
int a, b, c;
try {
 cin >> a >> b;
 c = gcd (a, b);
catch ( const char * Err ) { cout << Err << endl; }
catch ( ... ) { /* ostatní vyjimky */ }
```

- Rozlišení výjimek datový typ.
- Stejná pravidla jako u výběru přetížené funkce.
- Příklady: catch (int n) throw 10; throw 2.5f; catch (float f) throw 'a'; catch (char c) catch (const char * s) throw "Error"; throw SomeClass (); catch (const SomeClass & x) throw SomeClass (10); catch (const SomeClass & x) throw new SomeClass; catch (const SomeClass * x) class Ancestor { ... }; class Descent : public Ancestor { ... }; throw Descent (); catch (const Ancestor & x) catch (const Descent & x)

- Funkce/metoda může deklarovat, že se z ní mohou šířit výjimky:
- Může šířit libovolné výjimky: int foo (void)
- Může šířit pouze výjimky Exc1 nebo Exc2: int foo (void) throw (Exc1, Exc2)
- Nemůže šířit žádné výjimky: int foo (void) throw ()

- Výjimka v konstruktoru:
 - provádění konstruktoru se pozastaví,
 - nová instance není inicializovaná,
 - nevolá se na ni destruktor.
- Výjimka v destruktoru:
 - ukončí se kód destruktoru,
 - provedou se destruktory ostatních lokálních objektů,
 - teprve pak se hledá ovladač výjimky.
- Výjimka v průběhu šíření jiné výjimky:
 - okamžité ukončení programu.

Šablony

- Generické programování:
 - Mechanismus umožňující vytvářet generické funkce/třídy.
 - Polymorfismus mezi třídami, které nemají společného předka.
 - Generický program "instancujeme" na konkrétní datové typy.

 Chceme vytvořit funkci compare, která vrací informaci který za dvou vstupních objektů je větší. V našem programu chceme porovnávat např. double.

```
int compare(const double &v1, const double &v2) {
    if (v1 < v2) return -1;
    if (v2 < v1) return 1; return 0;
}</pre>
```

- Program se nám rozrůstá a najednou zjistíme, že by se nám hodilo stejně porovnávat i stringy.
- Řešení:
 - Přetížíme funkci compare i pro string.
 - Vytvoříme šeblonu funkce pro jakýkoli typ.

```
template <typename T>
int compare(const T &v1, const T &v2)
  if (v1 < v2) return -1;
  if (v2 < v1) return 1;
  return 0;
```

- Šablona funkce slouží k zobecnění použití funcke pro různé datové typy.
- (typy/hodnoty) Šablonových parametrů musí být odvoditelné z parametrů funkce.
- Definice:

```
template < typename i1, typename i2, ... > definice funkce
```

```
int main () {
  // T je int;
  // int compare(const int&, const int&)
  cout << compare(1, 0) << endl;
  // T je string;
  // int compare(const string&, const string&)
  string s1 = "hi", s2 = "world";
  cout << compare(s1, s2) << endl;</pre>
  return 0;
```

```
// inicializace pole
<class T, size_t N> void array_init(T (&parm)[N])
       for (size_t i = 0; i != N; ++i) {
              parm[i] = 0;
  int x[42]; double y[10];
  array_init(x); // instantiates array_init(int(&)[42]
  array_init(y); // instantiates array init(double(&)[10]
```

Šablony tříd

- Využivá se hojně v std pro implementaci kontejnerů (vector, list, queue,)
- Šablony umožňují vytvořit šablonu třídy, která není závislá na konkrétním typu.
- Konkrétní třída se vytvoří při překladu jejím instancováním pro konkrétní datový typ.

Šablony tříd

```
template < class Type > class Queue {
public:
  Queue (); // default constructor
  Type &front (); // return element from head of Queue
  const Type &front () const;
  void push (const Type &); // add element to back of
  Queue
  void pop(); // remove element from head of Queue
  bool empty() const; // true if no elements in the Queue
private: // ...
```

Duck typing vs. Generic programming

- Vyhodnocováno při běhu programu.
- Pracuje na principu zpráv. Objekt buď zprávě rozumí nebo ne.
- Kód se provádí ve VM.
- Chyby v programu musí odchytit programátor důkladným testováním.

- Vyhodnocováno při překladu.
- Pro každý datový typ nový překlad funkce/třídy.
- Překládáno přímo do binárního kódu.
- Většinu chyb odchytí překladač.
- Staticky typované.

Literatura

- C++ Primer (4th Edition) by Stanley B.
 Lippman, kapitola 15 16
- C++ Primer Plus (5th Edition) by Stephen Prata
- Slajdy Ladislava Vagnera

Děkuji Vám za pozornost